

Handelingen

2-3-4-5-6-7

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1988-1989

Vergaderingen van november 1988

REGERINGSVERKLARING VLAAMSE EXECUTIEVE
VOORSTEL VAN RESOLUTIE GEPLANDE REGELING FINANCIERING
GEMEENSCHAPPEN EN GEWESTEN
MOEILIKHEDEN BEDRIJF BREC TE BEERSEL
BOUWVERGUNNING GRAVEN VISPUTTEN IN NATUURRESERVAAT
PROBLEMATIEK CADMIUMVERVUILING
EUROPESE OVEREENKOMST INZAKE GEWELDDADIGHEDEN TOESCHOUWERS
SPORTEVENEMENTEN
INSTELLING POLITIEK VERLOF PERSONEELSLEDEN INSTELLINGEN OPENBAAR
NUT VAN GEMEENSCHAP EN VAN GEWEST
WIJZIGING EN AANVULLING HUISVESTINGSCODE
STANDPUNT EXECUTIEVE INZAKE FINANCIERING GEMEENSCHAPPEN EN
GEWESTEN
AROL-OMZENDBRIEF VAN 30 JUNI 1988
GEMEENTELIJKE RICHTNOTA RUIMTELIJKE ORDENING
REGIONALISERING VLAAMSE DIENST VOOR ARBEIDSBEMIDDELING EN
BEROEPSOPLEIDING
INVOEREN NEDERLANDSE DRIJFMEST
TGV-DOSSIER EN HOUDING MINISTER OPENBARE WERKEN EN VERKEER INZAKE
POLITIEKE BENOEMINGEN
RUIMING VERONTREINIGD SLIB VAN LAAK

Inhoud

Nr. 2 Dinsdag 8 november 1988

Berichten van verhindering, blz. 15

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 15

Beraadslaging van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 15

Opmerking van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 15

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)
Indiening, blz. 15

Boodschappen, blz. 15

Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve
Mededeling, blz. 16
Spreker : de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting

Regeling van de werkzaamheden, blz. 19

Nr. 3 Woensdag 9 november 1988

Berichten van verhindering, blz. 21

Samenstelling van Commissies
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 21

Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve
Debat, blz. 22
Sprekers : de heer A. Denys, G. Verhaegen, J. Geysels, J. Van Elewycck, F. Swaelen, W. Cortois, P. Van Grembergen, E. Gryp, G. Annemans, H. Suykerbuyk, L. Dierickx, P. Vangansbeke, G. Janzegers

Regeling van de werkzaamheden, blz. 55

Nr. 4 Donderdag 10 november 1988 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 57

Voorstel van decreet
Indiening, blz. 57

Voorstel van resolutie
Indiening, blz. 57

Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve

Debat (Voortzetting), blz. 57
Sprekers : de heren P. Deprez, Jozef Bosmans, W. Van Durme, mevrouw A.-M. Neyts-Uytbroeck de heer F. Vermeiren

Regeling van de werkzaamheden, blz. 70

Nr. 5 Donderdag 10 november 1988 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 71

Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve
Debat (Voortzetting), blz. 71
Sprekers : de heer W. Luyten, mevrouw M. Vogels, Minister G. Geens, de heren A. Denys en J. Geysels

Hoofdelijke stemming, blz. 85

Voorstel van resolutie
Indiening en voorstel tot spoedbehandeling, blz. 86
Sprekers : de heren A. Denys, J. Van Elewycck

Regeling van de werkzaamheden, blz. 87

Nr. 6 Donderdag 24 november 1988 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 89

Begrotingsstuk
Indiening en verwijzing, blz. 89

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 89

Voorstel van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 89

Rapport van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 89

Verslagen
Indiening, blz. 89

Aanvullend verslag
Indiening, blz. 90

Beraadslaging van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 90

Mededeling van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 90

Adviezen van de Vlaamse Medieraad
Indiening, blz. 90

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 90

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)
Indiening, blz. 91

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de moeilijkheden in verband met het bedrijf BREC te Beersel, blz. 91

Vraag van de heer W. Peeters tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de door het Schepencollege van Dendermonde uitgereikte bouwvergunning voor het graven van visputten in een natuurreservaat, blz. 92

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de maatregelen tegen de cadmiumvergiftiging in Tienen

Vraag van de heer E. Gryp tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de cadmiumvervuiling in Vlaanderen, blz. 93

Vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over ziekten veroorzaakt door cadmiumvergiftiging in Tienen, blz. 96

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Europese Overeenkomst inzake gewelddadigheden, gepleegd door en wangedrag van toeschouwers rond sportevenementen en in het bijzonder rond voetbalwedstrijden, ondertekend te Straatsburg op 19 augustus 1985 — 151 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 97
Sprekers : mevrouw M.-P. Kestelijn-Sierens, verslaggever, de heren J. Caudron en H. Suykerbuyk, Minister J. Lenssens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 100

Ontwerp van decreet tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van de Vlaamse Gemeenschap afhangen — 154 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die van het Vlaamse Gewest afhangen — 155 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 100
Spreker : Minister L. Van den Bossche

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

E. Beysen, R. Deswaene, A. Steverlynck, J. Van Hecke ; gezondheidsredenen.

J. Laverge ; ambtsverplichtingen.

E. Bockstal ; familieverplichtingen.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening

De Voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s houdende bestrijding van de doping
— 157 (1988-1989) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening

De Voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer R. Blanpain betreffende de goedkeuring van het Europees Sociaal Handvest van 18 oktober 1961 door de Vlaamse Raad
— 158 (1988-1989) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden.

REGERINGSVERKLARING VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

Debat (Voortzetting)

De Voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van het debat over de Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve.

De heer Deprez heeft het woord.

De heer P. Deprez (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Regering, geachte collega's, op mijn beurt wil ik een aantal beschouwingen maken naar aanleiding van deze Regeringsverklaring. Wat men er ook moge van zeggen, het aantreden van een uitgebreide Vlaamse Regering is een belangrijke aangelegenheid, temeer omdat deze uitbreiding precies gesteld is in het kader van de verruimde

bevoegdheden en de overdracht van meer middelen naar de Gewesten en de Gemeenschappen. Onverschilligheid op dit ogenblik en bij deze aan gelegenheid betekent een zeer slechte start van wat een grootse operatie zou moeten worden.

Geachte collega's, nu moet de Vlaamse Gemeenschap het bewijs leveren dat de federalisering verantwoord is en de verwachte resultaten zal opleveren. De Voorzitter van de Vlaamse Regering heeft al dikwijls gezegd en herhaald dat wat wij zelf doen wij beter doen. Ik hoop dat dit bewaarheid zal worden. Er moet wel worden gesteld dat het beter doen niet een automatisch gevolg is van het zelf doen. Als wij het echt beter willen doen, beter willen hebben, dan zullen wij dat moeten willen. Wij zullen het dus ook in de meeste gevallen anders moeten doen. Wij zullen in Vlaanderen meer aan beleid moeten doen en minder aan politiek. Het begrip „politiek” bedoel ik in de slechte betekenis van het woord waarbij men eerder aan zichzelf, aan zijn groep of aan de eigen partij denkt liever dan aan een efficiënt beleid ten bate van deze nieuwe Vlaamse Gemeenschap.

Theoretisch gesteld moet ik erkennen dat een proportioneel samengestelde regering een waarborg kan zijn voor een degelijk en een goed uitgebouwd autonoom Vlaanderen. Ik vrees echter dat er in de praktijk inderdaad te veel aan politiek en te weinig aan beleid zal worden gedaan tenzij, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Regering, u er zou in slagen uw ploeg te bezielen met de pioniers-

Deprez

geest noodzakelijk voor de realisatie van alle grootse dingen en de vervulling en de invulling van de grote uitdagingen in de maatschappij. Het kleine politieke spel zal door de Vlamingen worden afgekeurd met alle gevolgen vandiën voor de geloofwaardigheid van deze staatsvorming. De valorisatie van de autonomie betekent dat wij het anders zullen moeten doen. In dat verband zou ik iets willen zeggen over een paar hefboomfuncties van onze nieuwe Vlaamse Gemeenschap, met name het buitenlands beleid en het Vlaamse ambtenarenkorps.

Wat het buitenlands beleid betreft wil ik het niet zo zeer hebben over de verdragrechtelijke bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten, alhoewel ik er toch wil aan herinneren dat de nationale Regering heeft gesteld dat de grondwettelijke en wettelijke bepalingen inzake de internationale bevoegdheden tot de tweede fase behoren, dus de huidige fase van de aan gang zijnde staatsvorming. Bij deze gelegenheid wil ik enkel stellen dat het voor ons allen belangrijk is dat er ter zake duidelijkheid zou komen zodat de betwistingen zo veel mogelijk worden vermeden. Het is noodzakelijk dat artikel 68 van de Grondwet en artikel 81 van de bijzondere wet worden gewijzigd ten einde alle betwistingen te vermijden en duidelijkheid te krijgen. Dat moet het voornaamste oogmerk zijn : weten waar men precies aan toe is om in de toekomst elk energieverlies te vermijden bij betwistingen tussen nationale en gewestelijke overheid. Duidelijkheid is hier troef, mijnheer de Voorzitter. Mag ik u vragen dat in het oog te houden.

Los van deze verdragrechtelijke bevoegdheid wil ik toch wijzen op het belang van het buitenlands beleid voor de ontwikkeling van de Vlaamse regio. Overal waar men komt, bij jongeren, in organisaties, bij werkgevers, middenstanders, werknemers, spreekt men over het belang van de internationalisering, van de mundialisering, van de europeanisering. Voor de Vlaamse Gemeenschap als dusdanig is dat ook een belangrijke aange-

legenheid. Onze autonome bevoegdheden zullen slechts echt vlees en bloed kunnen krijgen als wij ons internationaal weten te affirmeren, zodat wij aanwezig zijn waar dat moet. Het is jammer dat deze buitenlandse bevoegdheid slechts subsidiair is toegerekend maar langs de andere kant is het uitstekend dat zij is toegewezen aan de Voorzitter van de Vlaamse Regering. Ik heb echter moeilijkheden als ik de bevoegdheidsopdeling en -omschrijving lees omdat deze coördinerende functie, waar toch zo sterk de klemtoon wordt op gelegd, in de praktijk een beetje te zwak zal uitvallen, vooral als ik daarbij nog verneem dat het export- en acquisitiebeleid niet tot dat buitenlands beleid behoren en niet tot de bevoegdheid van de Voorzitter van de Vlaamse Regering. Dit alles maakt mij wat argwanend want wellicht kan het buitenlands beleid er een worden van zoveel stukken en delen als er Ministers in uw Vlaamse Regering zijn, omwille van hun functionele bevoegdheid heet dat dan. Misschien is de vrees niet denkbeeldig dat uw coördinatieopdracht wat te zwak is en bemoeilijkt wordt door de nalatigheid van die functioneel bevoegde Ministers, eventueel door de onwil — wat veel erger is — of zelfs door tegenwerking, wat nog erger is. Dan zitten we in hetzelfde straatje van de nationale Regering, maar wij moeten beter doen. Wij mogen niet in hetzelfde euvel vervallen als de nationale Regering. Die coördinatie moet betekenen, in mijn geest althans, dat u echt gerechtigd bent om initiatieven te nemen en door te drukken en tot synergetische acties te komen, dat u deze kunt opleggen aan uw Regering.

Sommigen zullen zeggen dat het vrij theoretische beschouwingen zijn en wat heeft de Vlaamse Gemeenschap daar uiteindelijk mee te maken. Toch zal dit vanaf 1 januari eerstkomend veel belangrijker worden dan het ooit het geval is geweest. In de bijzondere wet lezen wij dat het afzet- en uitvoerbeleid een geregionaliseerde materie is, weliswaar zeer onduidelijk in de omschrijving, maar des te belangrijker opdat u zich in de Vlaamse Regering daarmee bezig zou houden. U weet immers dat export van levens-

belang is voor Vlaanderen, vooral voor onze kleine en middelgrote ondernemingen. Duidelijke taakafbakening met de nationale instanties waar wij in het beheer mede verantwoordelijkheid moeten kunnen nemen en de regionale instanties, met als optie duidelijkheid voor eenieder en eenheid van optreden in het buitenland, waar wij ons eigen gelaat kunnen tonen.

Wellicht moeten de vernieuwde GOM's in dat opzicht als bestaande structuur een aangewezen orgaan zijn voor het invullen van het afzet- en uitvoerbeleid voor de Vlaamse Gemeenschap.

Het industrieel beleid wordt ook geregionaliseerd. U zal opmerken dat dit altijd het geval is geweest, maar nu is het ook een zaak voor de nationale sectoren. Daarbij hoort textiel maar als men over textiel spreekt, heeft men het over het buitenland. Is men zich ervan bewust dat voor het ogenblik de Uruguay-round aan de gang is, dat de GATT-besprekingen bezig zijn en dat men moet opteren voor een verlenging op de ene of de andere manier van het multivezelakkoord. Dit veronderstelt een gecoördineerd Europees optreden. Wie zal dat doen vanuit de Vlaamse Gemeenschap ? Hoe zal men dit internationaal aanpakken ?

Mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, u die verantwoordelijk bent voor de externe betrekkingen zult dat alles niet aan uw aandacht mogen laten ontsnappen, zoniet zal men in Vlaanderen tot de vaststelling komen dat de regionalisering een slechte zaak is voor ons Gewest, dat ze niet welvaartbevorderend is en dat wij enkel en alleen in staat zijn om wat aan kerktoerenpolitiek te doen, als u begrijpt wat ik bedoel.

Een tweede hefboomfunctie voor de nieuwe Vlaamse Gemeenschap is die van de Administratie. Wij hebben duidelijk behoefte aan overheidsmanagement. Daarvoor hebben wij nodig een goed beleid, maar ook een goede administratie, dit wil zeggen hoog gekwalificeerde ambtenaren die sterk gemotiveerd zijn en blijven. Dit is in ons huidig bestel, zowel natio-

Deprez

naal als regionaal, maar ook meer en meer lokaal, het tere punt. Onze ambtenaren voelen zich onvoldoende gemotiveerd, worden te weinig betaald, hebben te weinig valabele bevorderingskansen. Dat is dan weer de reden waarom men zegt dat ze hun werk niet aankunnen. Het is een vicieuze cirkel die moet worden doorbroken. Om dat te kunnen doorbreken moeten wij structurele veranderingen aanbrengen aan het administratief en geldelijk statuut van het overheids personeel. Gelukkig is deze zaak krachtens de wet van 8 augustus 1988 een geregionaliseerde materie. Wij zijn dus in staat om aan deze nieuwe problematiek, die weliswaar al een aantal jaar bestaat en altijd maar aangroeit, iets te doen. Ons leidmotief moet zijn : nieuwe problemen, originele oplossingen. Maar in diezelfde wet van 8 augustus 1988 is gesteld dat men, bij een in Ministeraad overlegd Koninklijk Besluit — na inspraak en na overleg met de Executieven — de principes van dat administratief en geldelijk statuut, die nationaal zullen blijven, nog kan

I.v.m. de valorisatie van de Vlaamse autonomie ontwikkelde de heer P. Deprez (CVP) een aantal stellingen inzake de hefboomfuncties buitenlands beleid en Vlaams ambtenarenkorps

aanwijzen. Dit lijkt mij nogal een conservatieve opstelling. Ik zou u dus willen vragen, mijnheer de Voorzitter, deze aangelegenheid bijzonder goed in het oog te houden, want als wij deze hefboom niet kunnen gebruiken via wijzigingen aan het administratief en geldelijk statuut, wat desnoods enkel en alleen onze Vlaamse ambtenaren betreft, dan denk ik dat wij het moeilijk zullen hebben om te komen tot een efficiënte uitbouw van onze Vlaamse autonomie. Ik herhaal dat deze aangelegenheid bijzonder goed in het oog moet worden gehouden. De toekomst is immers niet alleen afhankelijk van het beleid, maar ook van de uitvoering die eraan gegeven wordt.

Mijnheer de Voorzitter, dat waren een aantal bedenkingen naar aanleiding van deze Regeringsverklaring. Ik weet wel dat er geen beleidsverklaring ter discussie is, maar de door mij aangehaalde zaken moeten nu reeds worden gevolgd en voorbereid willen wij straks, op het ogenblik dat wij operationeel kunnen worden, niet met lege handen staan en dan moeten toegeven dat we wel iets zouden willen doen, maar dat we niet meer kunnen omdat wij daarvoor niet over de nodige instrumenten beschikken. Wat wij willen doen, willen wij beter doen, en dat is uiteindelijk de opzet van de verruimde autonomie voor de Gewesten en de Gemeenschappen. Het is zeker datgene wat wij hebben nagestreefd voor de Vlaamse Gemeenschap. **(Applaus bij de meerderheid)**

De Voorzitter : De heer Jozef Bosmans heeft het woord.

De heer Jozef Bosmans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, collega's, de bedoeling van mijn uiteenzetting is aan de huidige bevoegde Gemeenschapsminister een aantal vragen te stellen en een aantal bedenkingen te formuleren met betrekking tot de uitvoering van het Regeerakkoord dat werd afgesloten tussen CVP en PW op 30 januari 1988.

De materies waar ik een aantal vragen over heb, zijn immers in de Regeringsverklaring van gisteren weinig

concreet aan bod gekomen. Het waren eerder klassieke volzinnen, bol van mooie intenties, maar weinig duidelijk inzake de concretisering ervan.

Inzake leefmilieu zal ik niet uitweiden over het lachwekkend vertoon over de stoelenwissel tussen de excellenties Kelchtermans en Weckx.

Wel wil ik een aantal passages uit het Regeerakkoord van 30 januari 1988 confronteren met de beleidsintenties van „de inbraakploeg Geens IV”. Sedert eind 1985 is in ieder Vlaams Regeerakkoord sprake van een preventieve aanpak van het milieubeleid. Onze fractie die, spijtig genoeg, het departement leefmilieu nog niet in handen heeft gehad, had graag vernomen welke concrete acties de verantwoordelijke Minister van zin is te ondernemen. Tot nog toe zijn mij hier weinig realisaties van bekend.

Een essentieel element in een preventief milieubeleid is een degelijk vergunningsbeleid. Daarom dient zowel ter bescherming van het leefmilieu als ten behoeve van de vergunningsaanvragers dringend uitvoering gegeven aan het milieuvergunningendecreet. Deze vergunning moet mijns inziens uitgroeien tot de spil van alle vergunningen in de milieusector.

Tijdens mijn tussenkomst naar aanleiding van de vorige Regeringsverklaring, begin februari, heb ik gevraagd wanneer het ontwerp van het milieuvergunningendecreet eindelijk zou worden ingediend in de Vlaamse Raad. Zoals mij bekend ligt het ontwerp van advies bij de Raad van State. Inmiddels wachten wij hier reeds meer dan twee jaar op dit advies. Ik zou er namens mijn fractie willen op aandringen dat de nieuwe Gemeenschapsminister onverwijld een brief zou richten aan de Raad van State om dit advies dringend op te maken.

Minister G. Geens : Dit is reeds gebeurd. Wij hebben alle aanhangig zijnde punten opnieuw ter sprake gebracht en aangedrongen om van een aantal zaken, onder meer het ontwerp van decreet waarover u spreekt, dringend werk te maken.

De heer Jozef Bosmans : Wij hebben nog niets ontvangen.

Minister G. Geens : Het moet nog terugkomen van de Raad van State.

De heer Jozef Bosmans : We wachten dus samen op de besluiten.

Minister G. Geens : Dat is inderdaad zo.

De heer Jozef Bosmans : De lange wachttijd doet mij vermoeden dat het advies eerder bewust zolang mogelijk in de schuif is blijven liggen.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, het is bekend dat de visie van de SP inzake leefmilieu grondig afwijkt van het beleid zoals het in Vlaanderen op dat vlak de jongste jaren is gevoerd. Recent nog pleitte de milieuspecialist van de SP, onze huidige Voorzitter, voor een aanzienlijke stijging van de begroting voor Leefmilieu. Graag had onze fractie vernomen of, met het oog op de begroting 1989 deze situatie al dan niet zal worden aangepast.

Collega Daems heeft naar aanleiding van de bespreking van het ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering gesteld dat de PVV-fractie zijn goedkeuring wou hechten aan dit decreet op voorwaarde dat er een doorlichtingsstudie zou gebeuren inzake de werking van de twee bestaande maatschappijen, namelijk de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ) en de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK). In antwoord hierop heeft de toenmalige Minister zich geëngageerd om deze doorlichting te laten uitvoeren. Graag had de PVV-fractie vernomen of inmiddels opdracht werd gegeven om deze studie aan te vatten, aan welk bureau en met welke concrete vragen. Tijdens dezelfde discussie werd ook overeengekomen dat een aantal uitvoeringsbesluiten onverwijld zouden worden uitgevaardigd. Deze uitvoeringsbesluiten hadden betrekking op het werkingsgebied der afdelingen, de bevoegdheden van de afdelingscomités, het personeel, de benoeming van een Voorzitter, Ondervoorzitters, de leidend en adjunct-leidend ambtenaar, de aanduiding van een Regeringscommissaris en een Commissaris van Financiën.

Minister G. Geens : Dat alles werd reeds gerealiseerd tijdens de vorige Executieve. Ook de studie werd reeds uitgevoerd.

De heer Jozef Bosmans : De resultaten ervan werden dan toch nog niet rondgedeeld.

Minister G. Geens : Het grootste aantal, wellicht de totaliteit, van de uitvoeringsbesluiten zijn ook reeds getroffen vóór 18 oktober.

De heer Jozef Bosmans : De zaak is dus rond ?

Minister G. Geens : Ja, reeds van vóór 18 oktober.

De heer Jozef Bosmans : Ik neem daar nota van, mijnheer de Voorzitter van de Executieve.

Daarenboven zou rekening worden gehouden met de elementen van het decreet met betrekking tot de overname van de twee personeelsformaties met het oog op de uitbouw van een optimale organisatiestructuur. Die Minister heeft zich destijds ook sterk gemaakt om een voorstel uit te werken tot financieel beheer op lange termijn van de nieuwe maatschappij. Wij verwachten dat de huidige Minister van Leefmilieu ons straks concreet zal zeggen welke besluiten reeds zijn uitgevaardigd — daarover heeft u mij reeds enige uitleg gegeven —, welke niet en waarom niet en wanneer hij van zins is deze besluiten aan de Executieve voor te leggen ?

De PVV had ook graag vernomen van de Gemeenschapsminister welke maatregelen hij op het oog heeft teneinde de autonomie inzake de drinkwatervoorziening te verhogen. Het is bekend dat Wallonië steeds meer tracht greep te krijgen op de drinkwatervoorziening voor Vlaanderen via het invoeren van een waterbelasting. Bestaat hierover reeds een concreet plan en zo ja, wanneer zullen wij daar kennis van krijgen ?

Mijnheer de Voorzitter, een volgend punt dat ik aan de aandacht van de Raad zou willen onderwerpen heeft betrekking op de milieuheffing en de relatie met het afvalstoffenplan. Iedereen herinnert zich dat het decreet

op de milieuheffing in 1986 werd goedgekeurd. De ontvangsten werden geraamd op 250 miljoen frank. Niet alleen dient de vraag gesteld of deze middelen effectief geïnd werden maar ook door welke administratie deze inning is gebeurd. Wettelijk is immers bepaald dat deze inning door een nationale administratie dient te gebeuren. In het decreet werd echter een bepaling opgenomen waarbij de Vlaamse administratie deze inning zou uitvoeren, met dien verstande dat OVAM niet bij deze inning zou worden betrokken. Voor al diegenen die thuis zijn in de sector leefmilieu is het echter duidelijk dat tussen de regels moet worden gelezen dat de 250 miljoen frank — die inmiddels is opgetrokken tot 350 miljoen frank — zal dienen ter financiering van het afvalstoffenplan. Is dit ook de visie van de Gemeenschapsminister ? En zal het afvalstoffenplan, zoals het door de vorige Vlaamse Regering is geconcipieerd, integraal worden uitgevoerd ?

Een laatste kleine vraag die ik de Minister zou willen stellen met betrekking tot de beleidsmaterie Leefmilieu is, of er reeds plannen zijn of maatregelen op stapel staan om de alom tegenwoordige geluidshinder in te perken ? Ik denk dat het probleem meer en grotere proporties begint aan te nemen dat concrete maatregelen in samenspraak met de nationale regering niet langer kunnen uitblijven.

In het Regeerakkoord van 30 januari 1988 wordt gestipuleerd dat de Vlaamse Regering de nodige initiatieven tot herziening van de wet van 29 maart 1962 betreffende Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening zal nemen. Deze intentie was ook reeds terug te vinden in de beleidsverklaring van de Vlaamse Regering Geens:II. Graag hadden wij vernomen of het de bedoeling is dat de op stapel staande herzieningen, die reeds werden voorbereid door de vorige Ministers, zullen worden uitgevoerd. Ik meen te weten dat men over de partijgrenzen heen het eens is dat de meer dan 25 jaar oude wet dringend aan herziening toe is. Kan de Minister concreet antwoorden op de gestelde vraag.

Jozef Bosmans

Ook de problematiek inzake de bouwmisdrijven met betrekking tot de weekendhuisjes sleept reeds lange tijd aan. Kan de Minister nu reeds een overzicht geven van welke maatregelen hij in overweging neemt om aan deze vrij gevoelige situatie iets te doen? De PVV-fractie is er immers van overtuigd dat de huidige situatie van onzekerheid voor de betrokkene nog moeilijk langer houdbaar is.

Met betrekking tot het huisvestingsbeleid is in het Regeerakkoord van 30 januari 1988 ingeschreven dat sociale bouwmaatschappijen zullen worden aangespoord tot een actief en verantwoord beheer van hun onroerend patrimonium. Aansluitend hierbij zal de regeling inzake heraanwending van reserves van sociale bouwmaatschappijen worden herzien. Onze fractie had graag van Minister Waltiel vernomen of het de bedoeling is van de huidige Executieve deze zinsnede van het bestaand Regeerakkoord uit te voeren?

Een tweede en laatste vraag die ik in dit verband wil stellen, en daarbij trouwens mijn uiteenzetting besluiten, is of in de begroting voor 1989 de nodige financiële ruimte is gelaten om de verkrotting tegen te gaan in bepaalde verouderde buurten in Antwerpen en Kortrijk, alsook in de 19de-eeuwse gordel rond Gent?
(Applaus op verscheidene banken)

De Voorzitter : De heer Van Durme heeft het woord.

De heer W. Van Durme (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, op het vlak van het leefmilieu, de ruimtelijke ordening en de landinrichting wijst niets erop dat de Vlaamse Regering – de eerste in het zogenaamd federaal stelsel – de betreden paden zal verlaten en blijk zal geven van een vernieuwd denken.

Recent lanceerde het Ministerie voor Leefmilieu en Landinrichting een voorlichtingscampagne onder het motto „Ons platteland aan de betehand”. Cynischer kan het niet. Op enkele decennia hebben de opeenvolgende regeringen oogluikend toe-

gestaan en actief meegewerkt aan de teloorgang van het platteland. Via mooi uitgestippelde wandelroutes zal de schooljeugd in contact worden gebracht met stukken platteland, die min of meer gaaf bleven en meer en meer het karakter van een openlucht-museum krijgen. Wanneer de schooljeugd het krekengebied in het Meetjesland bezoekt, zal ze niet te horen krijgen op welke manier sommige krekken werden verwoest. Ze zal niet te weten komen dat de streek onbeschermd is en zelfs het statuut van landschapspark niet kan verkrijgen, eenvoudigweg omdat het wettelijk onbestaand is. De plattelands-campagne is een opgeklopte pudding die de realiteit van de verloedering verhult. Het is trouwens opmerkelijk dat de jaren waarin een thema voorop werd gesteld dit thema een kwasi-verloren zaak was. Wie herinnert zich niet het Jaar van het Dorp op het moment dat logische en vooral onlogische fusies plaats hadden? Of het Jaar van het Leefmilieu, waarin de milieuaftaking nog zichtbaarder werd?

Wij maken ons als Groenen weinig illusies over het Vlaams beleid. De richting waarin het zich ontwikkelt ligt in de lijn van de voorheen gevoerde politiek. Wij geloven niet dat de voortdurende en geplande aanslagen op de open ruimte zullen worden omgebogen tot een ecologisch verantwoord planning. Welke betekenis moeten wij hechten aan de omzendbrief van 28 juni 1988 betreffende het ruimtelijk beleid, de gewestplannen en de gemeentelijke richtnota? Deze brief van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu is een uitnodiging aan de gemeentebesturen om wijzigingen aan het gewestplan aan te brengen. Het is uiteraard een feit dat in een zich ontwikkelende samenleving aanpassingen van de voorziene bestemming noodzakelijk zijn. Onze ervaring echter is dat wijzigingen aan de gewestplannen heel vaak gebeuren in functie van financiële belangen. De omzendbrief stelt onze gemeentebesturen voor een inventaris te maken van de ruimtelijke behoeften die zich zouden stellen en waarvoor het gewestplan geen oplossing biedt. Bovenop wordt door de Administratie gevraagd wel-

ke gebieden al dan niet gerealiseerd zijn conform het gewestplan en welke bestemmingen achterhaald zijn. Dat deze inlichtingen op enkele maanden tijd dienen bezorgd te worden stemt tot nadenken. De haast waarmee deze zaak afgehandeld wordt is bedenkelijk. Er is – en wellicht was dit ook niet de bedoeling – geen inspraak, noch verweer voorzien van de bewoners. Wanneer een gemeentebestuur oordeelt dat landbouwgronden in één klap van bestemming veranderen in woonzone, wordt de weg van de willekeur open verklaard. In dit geval zal men nooit spreken van planwinst, terwijl miljarden worden geëist voor planschade. Wie wordt er beter van willekeurige ingrepen? Er zijn nu reeds geruchten dat bepaalde gemeentebesturen de wenk kregen om ook via vertrouwelijke kanalen hun „wensen” kenbaar te maken. Kan de Vlaamse Executieve deze geruchten ontkennen?

Iets is duidelijk : de Regering is van plan de gewestplannen te herteekenen. In principe zou dit mogelijk moeten zijn, maar dan is basis van strikt wetenschappelijk onderzoek, waarbij als eerste leidraad het beschermen van de open ruimte geldt. Het nieuwe ontwerp van de decreet houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 inzake de ruimtelijke ordening en de stedenbouw voldoet de Groenen geenszins. Het bestendigt de gemeentelijke wildgroei. De gemeenten kunnen momenteel de gewestplannen gemakkelijk ontwijken door de Bijzondere Plannen van Aanleg, wat in het nieuwe decreet nog versterkt wordt. Wij vrezen dat de richting waarin het ruimtelijk beleid zich beweegt aanleiding zal geven tot verdere inname van de open ruimte door de ongecoördineerde expansiezucht van elke afzonderlijke gemeente.

Onze vrees is niet onterecht als men vaststelt dat gedurende de laatste twee jaar 90 procent van de BPA's landbouwgronden betreffen. Vlaanderen heeft een ruimtelijk beleidsplan nodig, waarbij de stedelijke en gemeentelijke uitbreidingszucht aan banden wordt gelegd. De Bijzondere Plannen van Aanleg zouden zich moeten inpassen in structurele

Van Durme

ma's voor landbouw, natuur, bosbouw, open luchtrecreatie en dergelijke.

Het nieuwe ontwerp van decreet brengt heel wat veranderingen aan. Artikel 44 van de huidige wet blijft ongewijzigd. In dit artikel wordt bepaald wanneer een bouwvergunning vereist is. Daarbij worden naargelang het werk of de handeling verschillende, tegenstrijdige principes gehanteerd. Inzake bouwen worden in principe bijna alle handelingen vergunningplichtig gemaakt, maar dit wordt gecompenseerd door de mogelijkheid open te laten om via een besluit de vergunningsplicht te laten vallen voor een aantal bouwwerken en -handelingen van geringe omvang. De reeks van niet vergunningsplichtige bouwwerken en -handelingen is ondertussen lang geworden. Intussen bieden de bestemmingen op het gewestplan die de natuur- en reservaatgebieden vastleggen onvoldoende bescherming.

De Groenen ondersteunen ten volle de eis van de natuurbewegingen om door een uitvoeringsbesluit de vegetatie- en reliëfwijzigingen strikt aan banden te leggen door ze vergunningsplichtig te maken. Dit uitvoeringsbesluit wordt reeds jaren geëist en wij vragen ons af wat de Vlaamse Executieve belet om aan deze eis tegemoet te komen.

Herhaaldelijk is vanop deze tribune of via schriftelijke vragen het probleem van de golfterreinen ter sprake gebracht. Men kan wel beweren dat golfterreinen de open ruimte vrijwaren, maar dergelijke bewering doet niets af aan het feit dat sommige golfterreinen natuurgebieden aantasten, zonder dat de bevoegde instanties ingrijpen. Er zijn ook wel andere middelen te bedenken dan het aanleggen van golfterreinen om de open ruimte te beschermen. Binnenkort zal Vlaanderen over ten minste 50 golfterreinen beschikken. Misschien kunnen wij dan de balans opmaken van de natuurschendingen en verdwenen vruchtbare landbouwgronden. Wij vrezen dat de balans negatief zal uitvallen. Zal de Vlaamse Executieve paal en perk stellen aan onverant-

woorde ingrepen ten voordele van een elite-sport? Er is in Vlaanderen geen plaats voor golfterreinen in ecologisch belangrijke gebieden, zoals de duinen of de Hagelandse heuvels. Het is tevens noodzakelijk dat voor de aanleg van golfterreinen een milieu-effectrapportage wordt opgelegd, wat de Regering blijkbaar niet zinvol vindt.

De vorige Executieve heeft het probleem van de Antwerpse Grote Ring doorgeschoven naar de huidige Executieve. Hoe dan ook zal er binnenkort een beslissing moeten vallen. Er bestaat een consensus over het tracé vanaf de Liefkenshoektunnel tot aan de N 49, de expresweg Antwerpen-Zelzate. Voor de verbinding tussen de N 49 en de E 17 bestaat er onenigheid over het te volgen tracé. De gewezen Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening bepleitte sterk de aanleg van een Grote Ring. Nochtans werd op grond van een MER het tracé van de Grote Ring als tweede bestekkeuze van de vier onderzochte alternatieven aangewezen.

De Groenen verzetten zich verder tegen het tracé van de Grote Ring, waarvan de kostprijs wordt geraamd tussen anderhalf en twee miljard.

Minister G. Geens : Wat u zegt is niet duidelijk. Bent u gekant tegen de vier voorgestelde tracés?

De heer W. Van Durme : Niet tegen alle vier, uiteraard. Men heeft op grond van de MER het tweede voorgestelde tracé gekozen en dat keuren wij af. Er zijn alternatieven waar wij wel achter staan, maar de aanleg van de grote ring met een kostprijs van 1,5 tot 2 miljard zou voor Oost-Vlaanderen bijvoorbeeld betekenen dat er geen kredieten meer beschikbaar zijn voor dringende wegeaanleg of verbetering van wegen, onder meer de omvorming van de expresweg Antwerpen-Zelzate tot autosnelweg.

Minister G. Geens : Het is toch het ene of het andere.

De heer W. Van Durme : Er moeten inderdaad prioriteiten worden bepaald. Ik onthoud in elk geval de recente uitlating van de CVP-voorzitter

tegen grootschalige weginfrastructuur.

Minister G. Geens : De CVP heeft zich niet uitgesproken over de grote ring rond Antwerpen. Daarover hebt u zojuist een uitspraak gedaan waarvan ik akte heb genomen.

De heer W. Van Durme : Wij zijn gekant tegen de grote ring rond Antwerpen en dat is voor ons een zeer grootschalige weginfrastructuur. Wij erkennen uiteraard wel dat de Liefkenshoektunnel moet kunnen worden verbonden met de E 17.

Minister G. Geens : Ik heb u zojuist gevraagd of u tegen elk tracé bent en u hebt dat ontkent. Meer hoef ik niet te weten.

De heer W. Van Durme : Een alternatief is bijvoorbeeld ook dat men de expresweg via Zelzate gebruikt en dan zo op de E 17 komt.

De jongste jaren bleek het systeem van de herwaarderingsgebieden positief uit te vallen. Nochtans is er vanuit de vorige Executieve een accentverschuiving gebeurd in de richting van de stadsontwikkelingsplannen. Zal de huidige Executieve verder deze richting uitgaan? Het is de bedoeling, naar het voorbeeld van de Londense Docklands, nieuwe impulsen te geven aan verkommerde stadsgebieden in samenwerking met investeerders. Naast positieve elementen, zoals het inpassen van een beleidsnota die een visie bevat over wonen, werken, verkeer, recreatie en groen, zijn er heelwat negatieve aspecten. Het gevaar is reël dat kapitaalkrachtige nieuwe stadsbewoners de verpauperde bevolking zal verdringen naar gebieden waarvoor de investeerders geen interesse hebben. De huidige bewoners van de gebieden die voor ontwikkelingsprojecten in aanmerking komen krijgen geen inspraak, in tegenstelling met de herwaarderingsgebieden. Van sociale stadsvernieuwing zal er weinig sprake zijn, daar de investeerders niet zullen uitkijken naar gebieden waar de nood het hoogst is, maar wel naar gebieden die rendabel zijn. De overheid zou daar de reeds schaarse middelen aan verbinden, wat ten koste zal zijn van de herwaarderingsgebieden.

Van Durme

Wij zullen nog in de gelegenheid worden gesteld om ten gronde het ontwerp van decreet inzake de landinrichting te bespreken. Wij willen nochtans nu reeds de aandacht vestigen op de geplande oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij als parastale B, zodat de controle van de Vlaamse Raad op de landinrichting sterk wordt beknot. Trouwens, de inhoud van de landinrichting wordt gedelegeerd naar de Vlaamse Executieve, waarbij de Vlaamse Raad wordt genegeerd.

Wij stellen vast dat het Beleidsakkoord van de vorige Executieve, waarvan wij veronderstellen dat het in grote lijnen behouden blijft, niet wordt gevolgd. Ik verwijs hierbij naar de intentie om de gewestplannen te eerbiedigen, terwijl er in werkelijkheid de jongste jaren een andere praktijk is gegroeid. Ook het ontwerp van decreet dat ter discussie ligt in de Executieve houdt geen rekening met het oude Regeerakkoord in die zin dat in de teksten geen duidelijke hiërarchie van de aanlegplannen terug te vinden is. In feite is het ontwerp een voorstel om de gewestplannen te ondermijnen.

De Groenen stellen eens te meer vast dat de grote tegenstrijdigheden in de verhouding economische samenleving en natuurlijk milieu zijn te wijten aan de exploitatiewijze van het natuurlijk milieu ten behoeve van de agrarische en industriële productie. Dit leidt tot uitbuiting van het productie- en draagvermogen van het natuurlijk milieu. Een maatschappelijke machtsverschuiving van economische naar ecologische waarden dringt zich bijgevolg op.

Voor ons is de vraag in hoeverre de verruimde Executieve rekening zal houden met de stelling dat ecologische normen dienen bepalend te zijn bij een economische optimalisatie van de samenleving.

Ten slotte willen wij even aandacht besteden aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs. Indachtig het motto : wat wijzelf doen, kunnen wij beter, blijkt dit in geen geval waar te zijn voor de AR-

GO. Wie gehoopt had dat het gefederaliseerde Vlaanderen creatief en vernieuwend zou zijn komt bedrogen uit. De politisering van de organen wordt verder gezet. Vlaanderen heeft de kans voorbij laten gaan om met de ARGO het bewijs te leveren dat depolitisering mogelijk is. De voorlopige ARGO telt negen leden en wordt samengesteld op basis van een partijpolitieke verdeelsleutel. Tevens werden de topbenoemingen netjes verdeeld over de traditionele partijen. Het zou normaal zijn dat de ARGO organisch groeit vanuit de basis zodat hij zou zijn samengesteld uit mensen die niet alleen verknocht zijn aan het gemeenschapsonderwijs maar die tevens het vertrouwen genieten van de basis. De hoop en het vertrouwen die Minister Van den Bossche op enkele maanden tijd in de gemeenschapsscholen ingang deed vinden dreigt verloren te gaan door een verkeerde start van de ARGO. Positief is de samenstelling van de plaatselijke ARGO's alhoewel ook de leerlingen van het laatste jaar van het middelbaar onderwijs betrokken zouden moeten worden in het lokale bestuursorgaan. Wij herhalen dat de samenstelling van de plaatselijke ARGO's moet worden doorgetrokken tot het hoogste niveau.

Voor alle duidelijkheid willen wij beklemtonen dat de bezorgdheid van de Groenen uitgaat naar alle netten. Wij betreuren eens te meer dat de pluralistische school naar de verdomhoek wordt verwezen. Invloedrijke kringen willen de pluralistische school niet, zelfs niet op grond van een efficiënt beheer van de overheidskredieten. Waar hebben wij ook weer gehoord dat het nieuwe Vlaanderen pluralistisch zou zijn ? Pluralisme en eerbied voor de democratische overtuiging van de medemens zijn begrippen die van jongsaf moeten worden gecultiveerd. Ook op het vlak van het onderwijs heeft Vlaanderen een historische kans laten liggen.

Het spektakel dat zich momenteel afspeelt in de Vlaamse Executieve en de Vlaamse Raad is niet van die aard om het noodzakelijke vertrouwen in de Vlaamse instellingen te bevorderen. Het lijkt er sterk op dat wat wij

zelf doen, wij niet beter doen. Generaties lang is er gestreefd naar zelfbestuur. Nu dit streven in zekere mate werd verwezenlijkt, vragen wij ons af of het allemaal de moeite waard was. Welke zin heeft het zelfbestuur waar de conflicten zijn ingebouwd en dat inhoudelijk kwalen draagt van de vroegere Staat ? Wij kunnen alleen hopen dat de Regeringsverklaring in januari 1989 meer duidelijkheid brengt in de politiek die de Regering wil voeren. **(Applaus bij AGALEV)**

De Voorzitter : Collega's, er zijn nog vier sprekers ingeschreven. Op dit ogenblik is geen enkele van die vier aanwezig nochtans hebben wij de nodige moeite gedaan om ze te bereik-

Ik wil U dan ook voorstellen de vergadering tot 11 uur te schorsen. Dan zullen wij de bespreking hervatten.

De heer L. Dhoore : Is dat voor het geheel van het debat ?

De Voorzitter : Inderdaad, voor het geheel van het debat zijn er nog vier sprekers ingeschreven.

De heer L. Dhoore : Voorziet u deze namiddag voor de ingeschrevenen geen spreektijd meer ?

De Voorzitter : Dat hangt ervan af of de vier sprekers voldoende tijd zullen hebben.

Ik heb de indruk dat enkelen onder hen er de voorkeur aan geven om toch deze namiddag om 14 uur, bij de hervatting, het woord te nemen.

De heer L. Dhoore : Verwacht u de stemming rond 16 uur ?

De Voorzitter : Zoals voorzien verwacht ik de stemming deze namiddag rond 15 à 16 uur, maar dit is natuurlijk afhankelijk van de duur van de toespraken van de vier ingeschrevenen en de repliek van de Voorzitter van de Executieve.

Is iedereen akkoord met deze korte schorsing ? **(Instemming)**

- **De vergadering wordt om 10.50 uur geschorst.**

- **De vergadering wordt hervat om 11.00 uur.**

De Voorzitter : Mevrouw Neyts-Uytbroeck heeft het woord.

Mevrouw A. Neyts-Uytbroeck (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, het is de eerste maal dat de vergadering opnieuw bijeenkomt na mijn plots binnenkomen. Ik maak blijkbaar grote vorderingen, bedankt voor deze ervaring, maar daarover gaat het vanzelfsprekend niet.

De bedoeling van mijn betoog is de bevoegde Gemeenschapsministers een aantal vragen te stellen en een aantal bedenkingen van de PVV-fractie te formuleren met betrekking tot de uitvoering van het huidige Regeerakkoord, met name de tekst van 30 januari jongstleden. Immers, de mini-regeringsverklaring die eergisteren werd afgelegd is bijzonder weinig duidelijk over wat de komende maanden wel of niet zal gebeuren.

Ik zal het hoofdzakelijk hebben over de gezondheids- en welzijnssector. In het Regeerakkoord van 30 januari 1988 is vermeld dat de Vlaamse Regering op basis van studies die inmiddels moeten zijn uitgevoerd, evenals doorlichtingen in Kind en Gezin, voor het over te nemen rijksfonds voor sociale reclassering voor minder-validen, voor het medisch schooltoezicht en voor andere daarvoor in aanmerking komende sectoren maatregelen moet treffen, zowel op financieel als organisatorisch vlak, als in functie van de doelmatigheid en de kwaliteit van de aangeboden voorzieningen. Graag vernam ik of de diverse studie- en doorlichtingsopdrachten reeds werden gegeven, welke de timing is indien deze opdrachten reeds werden gegeven, welke de timing is voor de indiening van tussentijdse, eventueel definitieve verslagen en welke de einddata zijn, voorzien voor de conclusies van die studies en hoever men staat met het voorbereiden, zoniet het treffen van maatregelen om de diverse voorzieningen en diensten binnen de Vlaamse Gemeenschap ten behoeve van de bevolking uit te bouwen.

Met betrekking tot het gehandicaptenbeleid is voorzien in de oprichting van één enkele instelling van open-

baar nut die alle taken van het zogeheten fonds 1981 en van het rijksfonds voor sociale reclassering van minder-validen zou overnemen.

Mijn vraag luidt als volgt : werd deze coördinatiegedachte, gekoppeld aan de overheveling van het Rijksfonds naar de Gemeenschappen, reeds voorbereid en, welke is de stand van zaken betreffende dit specifieke dossier.

In verband met de thuisgezondheidszorg is volgende tekst letterlijk in het Regeerakkoord vermeld : „Bij het nemen van maatregelen inzake de organisatie van de thuisgezondheidszorg zal geen onderscheid worden gemaakt tussen hulpverleners die in dienstverband of hulpverleners die als zelfstandige werken. De thuisgezondheidszorg dient kwalitatief beter te worden uitgebouwd. Hiertoe zullen tevens, via een aangepaste regeling, organisaties en zelfstandige hulpverleners op een gelijke wijze worden ingeschakeld. De samenwerkingsinitiatieven zullen prioritair verder worden uitgebouwd, ten einde een hoogstaande thuiszorg te kunnen waarborgen in functie van medische en financiële haalbaarheid.”

Graag zou ik van de bevoegde Gemeenschapsminister vernemen op welke wijze de voorstellen van decreet, die collega's Valkeniers en Flamant in die zin destijds hebben ingediend – of minstens de geest van die voorstellen – zullen worden ingepast in de projecten en de maatregelen die de Executieve ter zake moet nemen of reeds heeft genomen.

Minister J. Lenssens : Mevrouw Neyts, sta mij toe u even te onderbreken en bondig te repliceren op deze punctuele vraag.

De Vlaamse Executieve heeft een drietal maanden geleden het besluit van november 1986 inzake de thuiszorg aangepast en herwerkt, waardoor de gelijkheid van werknemers in de thuiszorg en de zelfstandige werknemers in de thuiszorg werd gerealiseerd.

In de Commissie voor het Gezondheidsbeleid van de Raad hebben de auteurs van de verscheidene voorstel-

len van decreet hun decreetsvoorstellen in beraad gehouden, ten einde na circa anderhalf jaar een evaluatie van de toepassing van het nieuwe besluit te maken.

Mevrouw A. Neyts-Uytbroeck : Ik dank de Minister voor het antwoord op de gestelde vraag:

Vooraleer over te gaan tot het volgende punt, zou ik willen onderstrepen dat wij de actualisering en de betere organisatie van de thuisgezondheidszorg, de geest van het op gelijke voet plaatsen en behandelen van de betrokkenen van die sector, die werkzaam zijn ofwel op een zelfstandige basis, ofwel werkzaam zijn binnen organisaties, bijzonder waarderen.

Wij vinden het belangrijk omdat wij geloven dat dit de enige manier is om de thuisgezondheidszorg – wat men soms de eerstelijnszorg noemt – op een pluralistische basis uit te bouwen. Tevens leidt dit tot een beter overleg met de patiënt als centraal element van bekommernis in dat gegeven.

In de extra-murale geestelijke gezondheidszorg zal volgens het akkoord van 30 januari 1988, worden gestreefd naar een duidelijke taakomschrijving en een duidelijke taakverdeling tussen de verscheidene diensten voor geestelijke gezondheidszorg. Tevens zal worden gestreefd naar een optimale samenwerking met de eerstelijnsgezondheidszorg. In de gezondheidsvoorlichting en -opvoeding zal eveneens worden gestreefd naar een meer gecoördineerde aanpak vanuit een gemeenschappelijke positieve visie, gericht op zelfverantwoordelijkheid.

Deze twee paragrafen vertalen intentieverklaringen die op zichzelf lofwaardig zijn maar die ook niet meer dan lofwaardig blijven als men er geen uitvoering aan geeft. Dan luidt mijn vraag of de bevoegde Minister mij kan meedelen of, en zo ja welke, initiatieven ter zake reeds werden genomen en op welke manier concreet gestalte zal worden gegeven aan de modernisering van extra-murale, geestelijke gezondheidszorg.

Neyts-Uyttebroeck

Indertijd werd eveneens ingeschreven dat blijvende aandacht zal worden besteed aan de maatschappelijke integratie van de gehandicapten. Hierbij werd concreet gedacht aan de grotere tewerkstelling van gehandicapten in openbare diensten en aan een betere toegankelijkheid van openbare gebouwen. De PVV-fractie had graag geweten of de Executieve en meer specifiek de ter zake bevoegde Minister van plan zijn om een ontwerp van decreet te maken met betrekking tot een betere toegankelijkheid van openbare gebouwen voor de gehandicapten. Nog teveel immers wordt bij het bouwen van infrastructuur voor allerlei instellingen te weinig rekening gehouden met de moeilijkheden die gehandicapten onderkennen als zij die gebouwen moeten betreden of zich in die gebouwen moeten bewegen.

In het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden zijn de basisprincipes ingeschreven voor de uitbouw van een gevarieerd en onderling op elkaar afgestemd aanbod aan hulpverleningsvormen voor bejaarden. Daarmee wordt onder meer gedacht aan noodoproepsystemen, aan crisisopvang, aan dagcentra, aan thuiszorg en aan andere vormen van begeleiding of hulp.

In overleg met de bejaardensector, zo luidt het Regeerakkoord, zal bijzondere aandacht gaan naar nieuwe vormen van intramurale en transmurale opvang, zoals de uitbouw van de rust- en verzorgingsbedden, de dienstencentra, de dagopvangcentra, de bejaardenwoningen en de serviceflats evenals naar een gepaste opvang van demente bejaarden. Andermaal is dit een paragraaf uit het Regeerakkoord van 30 januari 1988.

Mijnheer de Voorzitter, op het ogenblik is het in Vlaanderen vrijwel onmogelijk om een definitieve erkenning te bekomen voor het uitbaten van een privé-rustoord. In toepassing van het decreet van 5 maart 1985 worden evenwel voorlopige erkenningen voor één of voor twee jaar toegestaan. Nu is het duidelijk dat

wanneer men slechts beschikt over een erkenning met een looptijd van een of twee jaar het privé-rustoord flink zal nadenken, aarzelen en twijfelen vooraleer te investeren in nieuwbouw en daarvoor een financiering aan te gaan. De grote onzekerheid bevordert uiteraard lange termijnplanning en de wil tot investeren niet.

Thans is in het decreet en in de overeenstemmende uitvoeringsbesluiten de norm ingeschreven van vier woongelegenheden per honderd bejaarden voor de rusthuizen. Deze normering is totaal achterhaald. In bepaalde regio's, onder andere in het Gentse, zijn er personen en diensten, die bekend zijn, die niet meer kunnen voldoen aan de vraag tot opstarten van privé-rusthuizen omdat zij geen erkenning krijgen ingevolge de reeds vermelde normering.

Het is ons er niet om te doen de privé-sector ter zake te bevoordelen, maar wel ervoor te helpen zorgen dat aan de groeiende nood opvang van bejaarden en zeer zeker voor hoogbejaarden kan worden voldaan, ook door privé-instellingen en -diensten die daartoe de bereidheid hebben.

Vanzelfsprekend zijn wij de mening toegedaan dat dit niet in het wilde weg kan gebeuren, maar dat er normen, men inzake veiligheid, omkadering, hygiëne, medische verzorging, kwaliteit van het leven moeten bestaan, ook in de privé-rusthuizen.

Wij geloven dat de huidige toestand bijzonder moeilijk is in zoverre, enerzijds, nieuwe openbare initiatieven slechts heel moeilijk van start gaan omwille van de hoge kost die daarbij betrokken is en anderzijds, binnen de privé-sector groepen en mensen bereid zijn initiatieven te nemen om aan normen inzake veiligheid en goede kwaliteit van verzorging te voldoen. Zij kunnen echter slechts een erkenning van dermate korte duur bekomen dat zij natuurlijk sterk aarzelen om de toch zeer zware investeringen die met dergelijke initiatieven gepaard gaan, te doen.

Ondertussen hoeft het geen betoog dat degenen die daar slecht bij varen de bejaarden en hoogbejaarden zijn

die dringend wensen te worden opgenomen en voor wie onderwijl geen plaatsen beschikbaar zijn.

Ik meen dat dergelijke toestand niet veel langer houdbaar is. Wij zijn van oordeel dat het decreet en de respectieve besluiten ter zake moeten worden aangepast. Onze vraag is dan ook wat de concrete invulling gaat zijn van de uitdrukking : „Er zal bijzondere aandacht gaan naar deze noden”.

Er bestaat in de schoot van de Vlaamse Executieve een permanente werkgroep voor het migrantenbeleid. Een aantal weken geleden heeft de Executieve haar principiële goedkeuring aan een beleidsnota ter zake gehecht, waarin onder meer uitvoerig is ingegaan op de problemen in verband met het verstrekken van onderwijs aan migranten. Dit document van de Vlaamse Executieve zou, voor verdere bespreking en inkadering in het globale beleidsplan voor de integratie van migranten, verwezen zijn naar de permanente werkgroep voor migrantenbeleid.

Ook in het Overlegcomité Regering/Executieven staat de problematiek van het te voeren migrantenbeleid meer dan ooit op de agenda.

Graag hadden wij vernomen wat het standpunt is van de Vlaamse Regering over het totale migrantenbeleid en of zij eventueel onze mening deelt dat het bijzonder nuttig zou zijn in deze Raad een grondige bespreking aan deze problematiek te wijden. Dergelijk debat zou deze Raad in staat stellen de Vlaamse Executieve als het ware te mandateren om, namens de Raad, het gesprek met de Regering aan te gaan over een totaal concept inzake migrantenbeleid. Mijn vraag is of op dit verzoek kan en zal worden ingegaan. Wanneer ik dit hier zeg, is het niet omdat de jongste gemeenteraadsverkiezingen op een aantal plaatsen resultaten hebben gegeven waar ook wij van zijn geschrokken, maar wel omdat wij menen dat het de hoogste tijd is op te houden om dit probleem heen te gaan. Wij herinneren ons maar al te goed dat in die weken van januari 1988 meerdere malen werd verwezen naar de migrantenproblematiek en

Neyts-Uyttebroeck

dat het migrantenbeleid in het Regeerakkoord werd ingeschreven. Nu ook de nationale Regering meer dan vroeger zinnig schijnt te zijn om zich met het probleem bezig te houden, is het moment gekomen om ter zake een dialoog — hopelijk vruchtbaar — aan te gaan. Op het vlak van de Vlaamse Gemeenschap zijn reeds sedert jaren een aantal initiatieven genomen, dikwijls privé-initiatieven. Wij moeten daaruit lessen trekken: hoe het wel moet en hoe het vooral niet mag gebeuren. Het zou spijtig zijn dat de voorhanden zijnde ervaringen niet worden gebruikt.

Het migrantenbeleid zal vooral moeten stoelen op realisme. Dat wil zeggen dat men zal moeten uitgaan van de idee dat Belgen en migranten dichterbij elkaar moeten worden gebracht, wat betere wederzijdse kennis en informatie veronderstelt. Het mag daarbij natuurlijk niet om eenrichtingsverkeer gaan. Het kan niet zijn dat de ene cultuur zich als het ware moet inleven in het concept van de andere cultuur als het in de omgekeerde richting ook niet gebeurt. Het gaat er niet om culturen tegen elkaar af te wegen, te zeggen welke de beste is. Het gaat erom mensen van verschillende culturen op een vreedzame wijze en met meer wederzijds begrip naast elkaar te laten leven. Wij beseffen zeer goed dat dit een bijzonder zware opgave is. Het klinkt eenvoudig, maar om dit in de feiten te vertalen is veel meer nodig dan alleen maar mooie verklaringen.

In de Hoge Raad voor Migrantenebeleid werden een aantal ideeën naar voren gebracht over wat men ter zake wenst te doen. Daar is enig scepticisme geuit tegenover de Koninklijke Commissaris. Hoewel deze nationale aangelegenheid niet in dit halfroond thuishoort meen ik toch dat de aanstelling van één enkele persoon belast met de coördinatie een goede zaak op zich is. Maar het is duidelijk dat een titel, een mandaat, niet volstaan. Een grootscheepse informatie-campagne is evenmin een slecht idee, maar volstaat evenmin. Wij hebben destijds de campagne „Culturen als burenen” gekend. Dat was een lofwaar-

dige poging om meer wederzijds begrip tot stand te brengen tussen de verschillende culturen in ons land. Maar een dergelijke campagne moet ook worden gedragen door de plaatselijke gemeenschappen. Ik was dan ook tevreden te zien dat bij de campagne de scholen, de plaatselijke verenigingen, de gemeenten en dergelijke meer werden betrokken. Bovendien moeten wij in deze materie niet naïef zijn. Wij weten hoe weigerachtig sommige gemeenten en Centra voor Maatschappelijk Welzijn staan tegenover deze problematiek. Hoewel ik nogal sceptisch sta tegenover de uitspraak „Wat we zelf doen, doen we beter” heb ik toch moeten vaststellen dat de opvang van politieke vluchtelingen in de Vlaamse gemeenten veel gastvrijer is geweest dan in de Waalse en Franstalige gemeenten. Dit is een uitgangspunt. Ik meen dat voor een beleid dat moet uitmonden in een betere wederzijdse kennis tussen de Belgen en de migranten het absoluut noodzakelijk is dat het ook door de plaatselijke besturen zou worden gedragen. Het is natuurlijk in de gemeenten dat het samenleven zich afspeelt in betere of in meer moeilijke omstandigheden.

Thans zou ik enige aandacht willen besteden aan de onderwijsproblematiek. Inzake de huidige onderwijsbevoegdheden werd in de Vlaamse Executieve de aandacht gevestigd op een betere wederzijdse afstemming van het onderwijs op het bedrijfsleven. Dit werd tot een van de prioriteiten van de Vlaamse Regering bestempeld. Elke fractie, elke sociale partner heeft zijn inzichten over de manier waarop dit best zou gebeuren en over wat men niet mag laten gebeuren. Ter zake bestaan er diverse voorstellen en initiatieven.

Met het oog op 1992, de totstandkoming van de Europese eenheidsmarkt, wat zal gebeuren binnen de legislatuur van deze Vlaamse Regering, ware het nuttig dat ter zake een breed overleg zou plaatsvinden. Ik meen dat er ook in de voorbije jaren een hele reeks initiatieven werden genomen waaruit lessen moeten worden getrokken. Er zijn initiatieven die veel gunstiger verlopen zijn dan andere. Velen die destijds stelden, ik

heb daartoe behoord, dat het op geen enkele manier de taak kon zijn van het onderwijs om mensen klaar te stomen voor het latere beroepsleven met de eventuele beperktheden die daartoe behoorden, zien vandaag in dat het evenmin mogelijk is dat het onderwijs als het ware zou functioneren in een sociaal-economisch vacuüm, zonder enige rekening te houden met wat er allemaal gaande is, met het type van vaardigheden dat men vandaag wenst van mensen wanneer het gaat over beroepsuitoefening, over tewerkstelling. Er zijn trouwens ter zake een aantal bijzonder nuttige evoluties. Terwijl men een aantal jaren geleden de indruk kon hebben dat men bij het aanwerven van nieuwe krachten hoofdzakelijk aandacht besteedde aan het al dan niet beschikken over zeer specifieke vaardigheden in zeer specifieke domeinen lijkt het nu toch altijd maar duidelijker dat men opnieuw op zoek gaat naar vooral algemeen menselijke vaardigheden, dus behoorlijke algemene cultuur in de zin van capaciteiten om om te gaan en te kunnen werken met vrij uiteenlopende begrippen. Er wordt gezocht naar mensen die beschikken over de capaciteit om zich aan te passen aan verschillende situaties, om in de loop van hun beroepsleven verschillende activiteiten uit te oefenen, eventueel binnen het eigen bedrijf, en soms geheel andere dingen te doen in een zelfde decennium. Er wordt opnieuw meer aandacht besteed en er worden strengere eisen gesteld aan talenkennis en niet alleen vraagt men tweetaligheid maar meertaligheid. Het is absoluut en vanzelfsprekend noodzakelijk dat het onderwijs daarmee rekening zou houden. Ik meen dat ter zake misschien niet direct concrete initiatieven, maar in elk geval een overleg op gang moet worden gebracht om de beiden daarvoor tegenover elkaar te sensibiliseren. Het ogenblik lijkt mij voor deze Executieve aangebroken om een concreet en geïntegreerd voorstel te doen, voorstel dat dan het voorwerp zou moeten uitmaken van een brede discussie in de Raad, waarna aan de overeenkomst tussen onderwijs en bedrijfsleven of componenten daarvan concreet gestalte dient te worden gegeven. Mijn vraag

Neyts-Uyttebroeck

is of men zinnens is in de richting te gaan en op welke manier men dit **wenst te** doen.

In verband met het open hoger onderwijs is reeds een voorontwerp van decreet klaargemaakt door de meerderheidsexecutieve die, zoals wij allen weten, inmiddels heeft opgehouden te bestaan. Hoeveel staat het met dit voorontwerp van decreet ? Gaat het wijzigingen ondergaan ? Gaat het al dan niet ne varietur ingediend worden en welke timing staat daarop ? Is het creëren van de voorwaarden tot het organiseren van het open hoger onderwijs een prioriteit van uw ploeg ? Is er voor de toekomst een beleidsvisie met betrekking tot het afstandsonderwijs, zoals dat vandaag heet ? Vroeger noemden wij dat schriftelijk onderwijs maar met de vorderingen van de media is het herdoopt in afstandsonderwijs. Volgens het Regeerakkoord van 30 januari 1988 zou boven en naast de verfijning van het stelsel van de studietoelage een aanvullende systeem van studietoelagen worden uitgewerkt. Zal er ter zake een initiatief van decreetgeving worden genomen ?

Collega's, veel fundamenteler voor het onderwijs werd gisteren, zoals u wellicht is bekend, het politiek akkoord tussen PW, SP, CVP en VU over de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs ondertekend. Ik heb dit akkoord namens de PVV met veel genoegen ondertekend omdat het de eerste bekroning is van jarenlange inspanningen die ook de PVV heeft geleverd om het beginsel van de inrichtingsautonomie ook voor het officieel onderwijs ingang te doen vinden. Ik heb dit politiek akkoord tevens met genoegen ondertekend omdat het in zeer grote mate tegemoet komt aan onze specifieke bekommernissen. Het akkoord voorziet immers een zeer ruime beheersautonomie voor de lokale scholengemeenschappen en schept de voorwaarden opdat ook de scholen van het Rijk, die weldra de scholen van onze Gemeenschap zullen zijn, zich zouden kunnen inbedden en verankeren in de lokale gemeenschap waarvan zij de kinderen onderricht

verstrekken. Het akkoord verzekert tevens dat de belangrijkste ideologische en filosofische strekkingen in het centraal beheersorgaan van het Gemeenschapsonderwijs zodanig betrokken worden dat geen enkele van deze stromingen van dit beheer kan uitgesloten worden.

De PVV is reeds sedert verscheidene jaren de overtuiging toegedaan dat de edelste opgave van wat nu nog even het Rijksonderwijs is, en wat wellicht zeer weldra het Gemeenschapsonderwijs wordt, zich hierin onderscheidt van de andere vormen van onderwijs, in zoverre het openstaat en **moet** openstaan voor alle leerlingen, zonder onderscheid van overtuiging, van sociale afkomst of van nationaliteit. De plicht om elke leerling te aanvaarden, dus het verbod om leerlingen niet in te schrijven, is specifiek voor deze onderwijsvorm en onderscheidt die onderwijsvorm van alle andere.

Het officieel onderwijs kan en mag geen leerlingen weigeren. Daarom heeft het recht op de speciale aandacht van de Gemeenschap, ook op financieel vlak. Dit is de diepe reden waarom alle belangrijke ideologische en filosofische stromingen betrokken moeten worden bij de nieuwe beheersnormen die in het leven zullen worden geroepen. Indien men deze betrokkenheid van alle grote strekkingen zou hebben afgewezen, dan zou men het officieel onderwijs hebben omgevormd tot een gesubsidieerd net dat geen bijzondere overheidsaandacht meer kan opeisen. Dit heeft de PVV zeer bewust nooit gewild, noch tijdens de eerste onderhandelingen die zich tussen CVP en PVV heeft afgespeeld, en evenmin in deze die gisteren werd afgesloten.

Deze bijzondere opdracht voor het Gemeenschapsonderwijs, sluit vanzelfsprekend niet uit dat de vrije schoolkeuze moet gewaarborgd worden en sluit evenmin uit dat ook scholen van andere netten evenwaardige groeikansen moeten krijgen. Tenslotte mag dit alles niet leiden tot een ondraaglijke stijging van de onderwijsuitgaven. Ook hiervoor werd, geloof ik, gezorgd.

Collega's, het onderwijs, en zeker het

onderwijs van de Gemeenschap; verdient een heel bijzondere aandacht. Het onderwijs van de Gemeenschap moest onttrokken worden aan de partijpolitieke wisselvalligheden ; dat is de reden waarom de PVV, ook vanuit de oppositie, blijft ijveren voor dit onderwijs.

Dit ligt anders voor de andere beleidsdomeinen. Op het sociaal-economisch vlak zijn de inzichten en overtuigingen van de politieke partijen en hun parlementaire fracties verschillend, en soms zeer verschillend.

In januari van dit jaar hebben wij, overigens op haar uitnodiging, wekenlang onderhandeld met de CVP over een Vlaams Regeerakkoord, dat op 30 januari 1988 tot stand kwam. Nog maar enkele weken later besliste de CVP de meerderheidsexecutieve om te vormen tot een proportionele executieve. Dat de CVP hiermee terugkwam op het akkoord dat ze met ons had gesloten, hoeft geen betoog. Weken aan een stuk bleef de CVP niettemin beweren dat ze de tekst en de beschikkingen van het PW-CVP akkoord zou eerbiedigen. Ook dit schijnt nu niet langer het geval te zijn. Hoe dit moreel en deontologisch beoordeeld moet worden, spreekt voor zich.

Thans doet men het uitschijnen alsof wij het zouden zijn die ons, politiek zouden misdragen, omdat wij vasthouden aan het akkoord van 30 januari 1988. Dit nemen wij niet. Wij hebben gisteren bewezen dat wij best in staat zijn, voor zeer belangrijke aangelegenheden, zoals het Gemeenschapsonderwijs, abstractie te maken van onze huidige positie in het politieke landschap. Dit betekent niet dat wij ons voor de overige aangelegenheden in de hoek zullen laten drummen. Wij zullen een constructieve oppositie voeren. Gisteren hebben wij bewezen dat wij daartoe volkomen in staat zijn. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, waarde collega's, de bedoeling van mijn tussenkomst is aan de huidige bevoegde Gemeenschaps-

Vermeiren

ministers een aantal vragen te stellen en een aantal bedenkingen van onze fractie te formuleren met betrekking tot de uitvoering van het huidige Regeerakkoord. Ik wens hier de beleidsmateries Financiën en Begroting, enerzijds, Binnenlandse Aangelegenheden en Infrastructuur, anderzijds, te bespreken.

De zogenaamde regeringsverklaring van de inbraakploeg Geens IV — Martens VIII ; dat gaat goed — is ook hierover immers volledig onduidelijk.

Behoudens een aantal ijdele instanties heb ik niet begrepen waar deze nieuwe Vlaamse Regering nu daadwerkelijk werk wil van maken. Mijnheer de Voorzitter, collega's, men zal het met mij eens zijn wanneer ik stel dat het in eerste instantie passend is dat hulde wordt gebracht aan uittreidend Begrotingsminister Louis Walt Niel die sedert december 1985 de Vlaamse begroting heeft beheerd. Louis Walt Niel is niet de man die permanent in de kijker heeft gestaan en geregeld verklaringen aflegde. Hij is echter wel de man, die het wel en wee van de Vlaamse begroting heeft beheerd en geleid. Wel heeft hij door keihard werken een begrotingsorthodoxie in Vlaanderen ingevoerd die respect afdwong bij vriend en tegenstander. Ook dit jaar opnieuw heeft hij enkele dagen vóór „de inbraak” vanwege SP en VU in de Vlaamse Regering, zijn begroting op tijd — en dit mag worden benadrukt — ingediend. Net zoals vorig jaar werd op die manier de Vlaamse Raad in de gelegenheid gesteld om in vol respect...

Minister G. Geens : ...Mijnheer Vermeiren, u bent trouwens zo vriendelijk geen vergelijkingen te maken met andere begrotingsministers. Ik benadruk het meervoud van dit laatste woord.

De heer F. Vermeiren : Indien wij die vergelijkingen zouden maken dan geloof is dat het resultaat daarvan voor uw partij zeer nefast zou zijn. Ik wil daarover wel redetwisten, daar data op zetten, en ook de begroting 1988 van een ander parlement naar

voren brengen. Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, ik wil duidelijk stellen dat het de gewoonte is geworden van uw partij, begrotingen te laten opstellen op voorhand wetende dat dit alles als puntje bij paaltje komt, in feite tot niets zal dienen. Ik weet niet hoe men zoiets moet benaderen ; ik zou daar zeer stil over zijn en er niet over uitweiden. Ik heb daarover geen polemiek willen voeren. Het enige wat ik wou zeggen, mijnheer de Voorzitter van de Executieve, is dat het werk, de inzet, de orthodoxie en de wijze waarop de heer Louis Walt Niel de begrotingen in de Vlaamse Raad heeft beheerd, prijzenswaardig is. Dat heeft u trouwens zelf ook al zeer dikwijls gezegd. Meer heb ik niet gezegd. Wil u daarover een polemiek voeren, mij goed. Wij zullen dan vergelijkingen maken en zien wat de toekomst ons brengt. Ik dacht dat de hulde aan Louis Walt Niel door u kon worden beaamd. Dat zou u sieren.

Minister G. Geens : Dat doe ik ook !

De heer F. Vermeiren : Dan gaan wij akkoord.

Minister G. Geens : Ik heb alleen maar gezegd dat u zo vriendelijk bent geweest geen vergelijkingen te maken met andere begrotingsministers.

De heer F. Vermeiren : Ik heb ondertussen wel begrepen wat u bedoelt. Ter gelegenheid van een ander debat in een ander parlement zal ik daar graag op terugkomen. Ik geloof dat u het niet zou appreciëren mochten wij inderdaad van de ene op de andere stoel gaan zitten, niettegenstaande het in de twee regeringen, waarop u dan doelt, de gewoonte is geworden van de ene op de andere stoel te gaan zitten.

Ik heb dus zoëven gezegd dat, net zoals vorig jaar, op die manier, de Vlaamse Raad in de gelegenheid werd gesteld om, in volle respect voor haar prerogatieven, de midden- en uitgavenbegroting 1989 samen met het aanpassingsblad 1988 te behandelen.

Louis Walt Niel zal ook bekend blijven als de Minister die het enveloppesysteem voor de Vlaamse begro-

ting heeft ingevoerd. Op die manier werd het mogelijk dat de inhoudelijk bevoegde Gemeenschapsministers accenten konden leggen die rekening hielden met de maatschappelijke en economische indicatoren, evenwel steeds binnen een beperkte financiële ruimte.

Ik meen dan ook — en het spijt mij dat ik in herhaling val — dat ik de tolk ben van deze Raad — en ook Minister De Batselier heeft zoëven instemmend geknikt — wanneer ik Louis Walt Niel feliciteer met het geleverde werk en bedank voor het zuinig en efficiënt beheer van onze Vlaamse centen gedurende bijna drie jaar. Wij doen dus anders dan de huidige Regering die uiteindelijk gewoon het huiswerk van Louis Walt Niel naast zich heeft neergelegd, er zich dood over zwijgt en inderdaad het huiswerk zal herbeginnen. Wij doen dat dus niet en erkennen met zeer veel lof de waarde van het gepresteerde werk.

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, om in de beleidsmaterie van Financiën en Begroting te blijven, had ik graag van Voorzitter Geens, die nu ter zake verantwoordelijk wordt, vernomen of hij het gevoerde begrotingsbeleid van zijn voorganger zal voortzetten. Ik durf erop aan te dringen dat hij met dezelfde strengheid en vastberadenheid de onuitputtelijke vragen naar méér middelen voor een bepaalde materie zou indij ken. Het zal immers een zware opgave zijn. Vanaf 1 januari 1989 zullen, naast de reeds overgeheveld bevoegdheden, ook méér middelen ter beschikking staan van de Vlaamse Gemeenschap. Dit zal een permanent gevecht met zich mee brengen, niet alleen onderling — om die middelen te verdelen —, maar ook met de nationale Regering die nog steeds niet happig is om de beschikbare middelen snel en effectief door te storten. Daarom had ik hier graag gepleit voor een financieel beleidsplan dat, rekening houdend met de financiële middelen die worden overgeheveld, ons een vooruitzicht zou geven op de financiële situatie op het eind van deze legislatuur. Onze fractievoorzitter André Denys, heeft reeds gewezen op de financiële

Vermeiren

moeilijkheden die ons vandaag en binnen een aantal jaren zullen te wachten staan. Daarom vind ik het verantwoord dat ons een dergelijk plan zou worden voorgelegd.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, ingevolge de woordbreuk van de CVP werd de Vlaamse Regering „verruimd” en is collega Ward Beysen slechts enkele maanden Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening geweest. Toch heeft hij in dit weliswaar korte tijdsbestek dat hem was toegemeten, een aantal nieuwe acties en aandachtspunten naar voren weten te brengen. Vooral zijn actie „Met een propere lei” heeft menig gemeentebestuur sensibiliseerd en de aandacht getrokken van vele burgers. De herhaalde klachten over het gebrek aan reinheid in onze steden en gemeenten noopten immers tot initiatieven. Collega Beysen had de vaste wil om ter zake tot vruchtbare resultaten te komen. In dit verband had ik graag van de bevoegde Gemeenschapsminister vernomen of hij deze — naar ons gevoel geslaagde — campagne zal verderzetten in de zin zoals deze door zijn voorganger werd geconcipieerd.

Ook de idee voor het aanleggen van een fiets- en wandelroute doorheen Vlaanderen, waarop alle bestaande of ontworpen gemeentelijke fiets- en wandelpaden worden aangesloten, leeft sedert lang bij al degenen die bekommerd zijn over de verdediging van de zwakkerre weggebruiker. Graag hadden wij ook vernomen of deze idee, die gestalte kreeg tijdens het Ministerschap van collega Beysen, zal worden verdergezet en welke middelen hiervoor op de begroting 1989 zullen worden ingeschreven.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, in het Regeerakkoord van 30 januari 1988 is bepaald dat het Investeringsfonds vóór eind 1988 zal worden getoetst op zijn goede werking. Graag had ik van de bevoegde Minister vernomen of die evaluatie klaar zal zijn tegen de voorziene datum. Ligt het in de bedoeling van de nieuwe Executieve om, op basis van de evaluatie, het Investeringsfonds eventueel uit te breiden tot de andere gewest-

In de visie van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck (PVV) op de migrantenproblematiek fungeren wederzijdse kennis en informatie als basisconcepten met de vreedzame samenleving, in wederzijds begrip, van verschillende culturen naast elkaar als finale doelstelling

materies en een nieuw op te richten voor de gemeenschapsmateries ? In 1988 werd voor het Investeringsfonds 1 miljard frank aan trekkingsrechten voorzien waarvan naar schatting 600 miljoen frank zal worden opgenomen. Graag had ik vernomen of reeds bekend is wat het bedrag aan trekkingsrechten zal zijn voor 1989.

Zoals bekend wordt vanaf 1 januari 1989 in uitvoering van de huidige staats hervorming het Gemeentefonds geregionaliseerd. Reeds vele jaren klagen alle partijen de complexiteit van het huidig verdelingsmechanisme aan. Daarom wil ik hier namens mijn partij pleiten om, gebruik makend van de regionalisering, het bestaande verdelingsmechanisme grondig te herdenken en nieuwe geactualiseerde criteria in te voeren. Graag had ik vernomen of deze optie tot de plannen van de nieuwe Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden behoort.

Een volgend puntje waar ik de aandacht van de leden van de Raad op wil vestigen, is de lege portefeuille van Minister Sauwens. In de rangor-

de van de Vlaamse Excellenties staat hij niet alleen op de elfde, — ik weet niet of hij daarmee gelukkig is of was — en laatste plaats, maar beschikt hij voorlopig over geen enkele bevoegdheid en slechts over een lege doos aan middelen. Als Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer zal hij — indien de nationale Regering dit goedvindt en bereid is het akkoord uit te voeren — de bevoegdheden krijgen van enerzijds, mevrouw D'Hondt en anderzijds, een aantal bevoegdheden van Verkeersminister Dehaene. Nadat de CVP nu ook haar bocht nam inzake de TGV, liet Gemeenschapsminister Sauwens zich verleiden tot een aantal harde uitspraken. Minister Sauwens werd door zijn partij gemandateerd om de VU-kritiek op het milieu-effectenrapport met betrekking tot de TGV ook diets te maken aan zijn collega's in de Vlaamse Regering. Graag hadden wij vernomen of de nieuwe Vlaamse Verkeersminister — weliswaar voorlopig zonder bevoegdheden en financiële middelen — de toezegging heeft gekregen van de Vlaamse Regering om aan de nationale Verkeersminister te vragen om een nieuwe milieustudie te laten

Vermeiren

uitvoeren door een wat de VU noemt „onafhankelijk studiebureau”.

De heer A. Denys : Dat is een goede vraag.

De heer F. Vermeiren : Graag hadden we vernomen wat het standpunt is van de Vlaamse Regering inzake de financiering van de TGV. Wij kunnen er niet meer aan uit. Door al wat wij gehoord en gelezen hebben, is het hele probleem erg onduidelijk geworden. Wij vernamen graag het standpunt van Gemeenschapsminister Sauwens ten aanzien van de financiering van de TGV. Moet dit project met louter privé-kapitaal worden gefinancierd of moet dit via de NMBS of de Rijksbegroting gebeuren ? Het is een complexe zaak (**Minister Sauwens treedt de vergaderzaal binnen**). Mijnheer de Minister, ik heb een paar vragen gesteld die betrekking hebben op uw bevoegdheid binnen de Vlaamse Executieve. De problemen zijn voor ons onduidelijk omdat de verschillende verklaringen van vaak eminente figuren uit de verschillende regeringspartijen verwarrend zijn. Ik ben ervan overtuigd dat u de gelegenheid zult krijgen om duidelijk uw standpunt te formuleren. Niet alleen de Vlaamse Raad, maar ook de burger in het land hoopt duidelijkheid te krijgen omtrent het beleid van de verschillende partijen die deel uitmaken van de Vlaamse Executieve.

Ik neem aan dat Gemeenschapsminister Sauwens over vrij veel tijd beschikt om te werken aan een degelij-

ke beleidsnota met betrekking tot de gehele infrastructuur. Graag had ik nu reeds een antwoord gekregen op een aantal concrete vragen. Zoals u weet zullen vanaf 1 januari een aantal problemen rijzen met betrekking tot de wegen die de grenzen van diverse Gewesten kruisen.

De aanleg, het onderhoud en de exploitatie van de autosnelwegen zal — naar ik verneem — gewestelijk gebeuren. Problemen kunnen evenwel ontstaan in verband met de planning van de aanleg van de autowegen, de technische voorschriften inzake de breedte van de rijstroken, de maximale helling, de graad van de bochten, de nummering van de wegen als ook de normering inzake de constructie van bruggen.

Hoe denkt u, mijnheer de Gemeenschapsminister van Verkeerswezen deze moeilijkheden die kunnen ontstaan op te vangen ?

Een volgende vraag die ik zou willen stellen heeft betrekking op de bevoegdheidsoverheveling inzake de goedkeuring van aanvullende reglementen. Het gevaar bestaat immers dat de weggebruikers, naargelang het Gewest waar zij personen of goederen vervoeren, geconfronteerd worden met afwijkende verkeerssituaties. Dat dit tot grote verwarring kan leiden hoeft geen betoog. Wat zijn hier de concrete afspraken en bepalingen tussen de regio's en de nationale instanties ?

Mijnheer de Minister, tot slot had ik u graag gevraagd in hoeverre kan worden gewaarborgd dat de Vlaamse

aannemers — die nu instaan voor 60 procent van de wegenwerken — geen hinder — lees financieel verlies — zullen ondervinden van de nieuwe situatie. Werd door uw Kabinet, mijnheer de Minister reeds een raming gedaan ?

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, dit waren slechts een aantal concrete vragen naar aanleiding van een inhoudsloze regeringsverklaring.

Uiteraard zullen wij hier opnieuw staan de dag waarop het deze Vlaamse Regering behaagt met een echte beleidsverklaring naar dit Parlement te komen. (**Applaus bij de PVV**)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– **De vergadering wordt gesloten om 11.55 uur.**
